

UMBRĂA POPORULUI

ABONAMENTUL:

En an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
În străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intensivatori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V.

Dumineca presei

A treia duminică din Paresimi sau a crucii este și duminică presei. Așa au rânduit mai marii bisericii noastre ca duminică închinată crucii pătimirii și biruinței lui Isus Hristos să fie închinată și presei creștine catolice, cărților, revistelor și gazetelor bune și creștinești.

Și nici că se putea o rânduială mai bună și mai potrivită. Presa creștină catolică nu poate avea alt țel, alt ideal și alt steag de luptă decât crucea lui Isus Hristos.

Munca istovitoare de robii a scriitorilor și gazetarilor trebuie să fie închinată binelui și luminii. Binele și lumina cea adevărată însă numai prin învățătura legii creștine pot veni. Slova tipărită nu poate purta alt semn decât semnul creștinătății, al crucii. Pe frontul de luptă al fiecărui ziar sau gazete trebuie să se înalțe ca steag crucea, iar duhul ce se va desprinde din paginile fiecărei cărți să fie cel al învățăturii bunului Isus.

Au rânduit mai marii bisericii noastre, ca o duminică de rugăciuni și pocăință din ale Paresimilor să fie închinată presei, pentru că în chipul acesta să ne facă să pătrundem mai adânc rostul cărților și gazetelor bune, puterea mare de luptă a slovei tipărite.

Presă bună, cărțile și gazetele bune sunt o armă de luptă a bisericii lui Isus Hristos. Un ziar bun, o gazetă scrisă limpede și creștinește este mai mult decât un amvon de predică, înseamnă un steag, nou, un front nou de luptă al bisericilor, împotriva întunecului, a stricătorilor de suflete și credință.

Acolo unde nu poate ajunge cuvântul de îndrumare al predicatorului bun, pătrunde și rămâne îndemnul slovei tipărite al ziarului, al gazetei sau al cărții creștine. O gazetă sau o carte nu vorbește la zeci sau la sute de oameni. Ea se adresează la mii și la zeci de mii de oameni. Poate avea între cititorii ei și oameni cari de mult au rupt legăturile cu biserica și cu predicile preoților.

Este știută apoi și puterea mare de înălțare pe care o are asupra firii omului cartea, cuvântul și învățătura desprinsă din paginile unei cărți, reviste sau gazete.

De această prețioasă armă de luptă, de presă se folosesc și dușmanii bisericii

noastre, bolșevicii, pocăiții și necredincioșii. Unde nu pot ajunge cu vorba lor înveninată, lasă o carte sau o gazetă plină de otrava învățăturii lor.

Iată de ce se dă azi atâta însemnătate presei creștine. Iată de ce mai marii bisericii îndeamnă neîncetat pe credincioșii lor, să sprijine cărțile și gazetele creștinești.

Presă creștină slujește și ea biserica, o apără de atacurile dușmane și o ajută în munca de luminare și întoarcere a sufletelor la Dumnezeu. Scriitorul sau gazetarul creștin, care dela masa lui de scris stă de vorbă cu miile lui de cititori, este și el un slujitor al bisericii, un luptător pentru biruința creștinismului, o lumină ce se mistuie arzând din dragoste pentru Isus Hristos.

Banul dat pentru presă creștină nu este un ban aruncat. Este un ajutor dat bisericii și luptătorilor ei, slujește la înarmarea și apărarea bisericii. Propaganda făcută pentru răspândirea și abonarea presei creștine este propaganda pentru ajutorarea luptătorilor ei, cari cu arma cuvântului tipărit ostensesc atât de greu pe frontul sufletelor.

Se cuvine deci ca, în această duminică a Postului Mare, să înălțăm o rugăciune și pentru biruința și răspândirea presei creștine. Să punem un cuvânt bun între cunoscători, pentru sprijinirea și ajutarea ei. Vom face acest lucru pentru dragostea și biruința legii lui Isus Hristos. (..)

Un erou iarnăvean

Regelul țării și Conducătorul Statului au răsplătit pe sublocotenentul de rezervă Popovici Octavian, originar din Blaj învățător în comuna Bachaia, județul Târnava Mică, cu cea mai mare decorație militară, făcându-l Cavaler al „Ordinului Mihai Viteazul.”

Fapta, pentru care bravul învățător iarnăvean a primit această înaltă răsplătit, iese cu totul din comun și se înscrie între faptele mari de vitejie și mărire ale războiului nostru sfânt împotriva bolșevicilor. Ea arată hotărârea și sufletul gata de jertfă al acestui vrednic fecior al Târnavelor, dragostea și credința față de țară, în care a fost crescut la Blaj și în școlile Blajului.

În ziua de 25 Iulie, batalionul Vânător de Munte, din care face parte sublocotenentul Popovici, a primit ordin, să atace dincolo de Nistru, o pădure, în care se încuibăseră bolșevicii. În luptele cari au urmat, comandantul batalionului a ajuns, cu întreg grupul de comandă, în bătaia mitralierelor bolșevice. Văzându-și comandantul în primejdie, sublocotenentul Popovici i-a alergat în ajutor și, după un atac vijelios, a reușit să alunge pe bolșevici.

Mergând către comandant, pe drumul din pădure, a întâlnit pe comandantul bolșevic, un căpitan. Deși acesta era înarmat cu pistoale automate, sublocotenentul Popovici nu i-a mai dat răgaz să le folosească. S'a repezit la el, l-a prins de gât și după o luptă aprigă, pe viață și pe moarte, l-a trântit la pământ. În ajutor i-au alergat apoi sergenții Colotescu Nicolae și frunteșul Ghîpu, cari l-au omorât pe bolșevic.

Fapta viteazului învățător este vrednică să fie dată ca pildă și altora. Din ea se vede că adevărat eroul, omul care pentru idealul înalt al iubirii de patrie și credință este în stare să-și jertfească totul.

Județul nostru, colegii lui învățători, pot fi mândri de fapta eroică a sublocotenentului Popovici.

La umbra crucii

Astăzi, când viața este așa de grea, când pe zi ce trece ne învăluie valurile grele ale năcașurilor tot mai mult, și gândurile și planurile noastre se spulberă, abia rîzbind prin valurile grele ale acestei vieți trecătoare, iată în vârtejul acestei lumi înșelătoare un adăpost, un loc de scăpare, un loc de odihnă pentru sufletele noastre tradite: umbra crucii lui Isus.

La cruce... acolo unde sângele Mântuitorului a curs din belug pentru noi, pentru mântuirea sufletelor noastre.

La cruce, la izvorul vieții, să alergăm, să ne adăpăm sufletele noastre însetate după „apa cea vie.”

La cruce... la umbra crucii lui Isus, acolo e odihna ta, suflete iubit, acolo e pacea adevărată și bucuria cea netrecătoare.

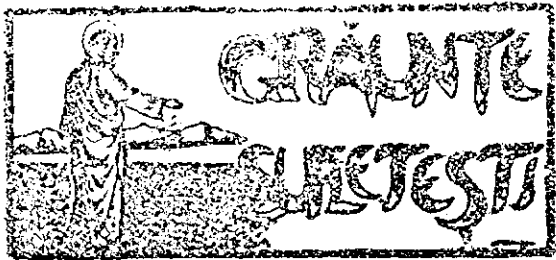
Acolo să vii, să alergi cu dor, te așteaptă te cheamă Domnul Isus, ca să vii la El, să te mângâie, să-ți ierte păcatele, să începi o viață nouă cu El și să rămâi pe veci la sânul Lui.

Te cheamă cu trupul plin de răni, cu fruntea înscununată cu spini, cu mâinile în cule, te așteaptă, și tu întârzi, tu nu iei seama la chemarea Lui și stai nepăsător de jertfa Lui cea sfântă?

O, vino dragă suflete la Isus, la umbra crucii Lui, căci numai acolo vei afla pacea după care se dorește inima ta:

Vin' la umbra crucii Lui
Te chiamă și te așteaptă
Vino azi, căci de nu vii
Te vei căi odată..

In spini și sânge cu mult dor
Te chiamă azi să vii, să vii,
O vino pân' mai poți veni
Să nu 'ntârzi... să nu 'ntârzi...
Iacob Suciu, Valea Largă.



Să dam milostenie pentru a ajutama sufletele din purgator

Sf. Toma de Aquino, unul din cei mai învățați părinți ai bisericii apusene spune, că prin împărțirea de milostenie mai mult bine le facem sufletelor din purgator chiar și decât prin rugăciune.

Citim în istoria vieții sfintei Ida de Togenburg, moartă la anul 1226, că, murindu-i un unchiu, le-a povestit copiilor acelaia, că de lagrozitor suferă tatăl lor, deoarece ea știa dintr-o apariție a lui. I-a rugat deci ea, vreme de un an, să nu înceteze a împărți între săraci carne, pâine și unt. La un an i-a arătat sufletul mortului din nou sfintei și i-a spus că deja a scăpat de jumătatea pedepsei. Copiii continuă a împărți elemosina și mai departe, iar după al doilea an mortul se arată din nou sfintei și-i mulțumi pentru toate, declarând că a scăpat de chinuri, ar mai avea însă nevoie de o haină. Încă un an îmbracă de doi pe cei săraci, și atunci sufletul mortului declară sfintei că deja a ajuns la liniste deplină. Scriitorul vieții acestei sfinte, Bolandus, este de părerea că haina, de care avea nevoie, a fost mărirea cerească. Prin milostenie pe urmă a câștigat și această mărire.

Sf. Birgitta de Suedia (născută în anul 1303 în Upsala, moartă la 1373 în Roma) povestește că, după moartea bărbatului ei Ulf Gudmarsson, acesta i-a apărut și a rugat-o să împărțească prețul cailor săi și a argintărilor sale între săraci. Ea până și paharele sale de argint să le dăruiască bisericilor sărace, fiindcă aceasta este un lucru plăcut lui Dumnezeu.

Sf. Caterina de Cardona, născută la 1519 în Napoli din viața reginei de Aragon și moartă la 1577 în Pastrana, istorisește că i-a apărut principele Roy Gomez de Pasterna mort de curând și i-a spus: »Dacă ar ști oamenii, din cât de mari chinuri scapă sufletele din purgator prin dăruirea neamurilor și prietenilor rămași în viață, și-ar împărți tot ce au între săraci, ca să se împărțească de rugăciunile lor.»

La Sf. Clemente Hofbauer, care a fost apostolul Vienei și a murit în anul 1820, veni odată o femeie și i-se plânse că bărbatul ei de curând mort îi apare tot mereu în somn, și încă tremurând de frig. Sfântul Clemente îi răspunse scurt: »Îmbracă săraci cât mai mulți și această binefacere închină-o pentru sufletul bărbatului D. Tale.» După câteva luni îi apără din nou în somn, dar de astădată bine îmbrăcat și nu mai tremurând. —

Avem șaptesă trei mijloace puternice prin cari putem ajutama sufletele din purgator: rugăciunea, milostenia și cea mai puternică dintre toate: liturgiile. Cel mai bun lucru este însă a le ajuta prin toate trei aceste mijloace.

Mai ales acuma, în postul mare, e obiceiul la noi, să se slujiască în fiecare sâmbătă sf. liturgie pentru sufletele morților, datorința neamurilor, dar mai ales a moștenitorilor, este, să se îngrijească de aceste suflete.

Părintele Iuliu

În Italia s'a prăbușit o catedrală. Catedrala din Givina dei Colie, din Italia de miazăzi, s'a prăbușit mai în zilele trecute. Sub dărâmături au fost prinși mai mulți credincioși și preoți. Au fost dărâmate mai multe case din vecini de zidurile bisericilor cari au căzut peste ele. Au fost și în aceste case omorâți câțiva oameni.

Foia „Unirii Poporului”

La fereastră la badea

La fereastră la badea
Doaude fete se certa,
Cea bogată, așa sicea:
— Pe mine badea mă ia
Că-mi dă tata șase boi,
Ș'o turmă mare de oi.

Cea săracă sice așa:
— Pe mine badea mă ia,
Că badiul gurița mea
N'o dă pentru turma ta,
Că badiul ochiuții mei
Nu i dă pentru boii tăi.

Din H. nig Alba, dela Anton Vasile.
Ionel Roșcovel — Obreja

Mistrețul

— Fragment din amintiri —

de Sabin G. Trușla

Când eram mai tânăr, îmi plăcea tare mult vânătoarea. Pe vremea aceea eram preot într'un sat din Munții Apuseni, unde era vânat din bălăg. Urși, căprioare, cerbi, lupi și altele. La drept vorbind, nu prea făcusem mult prăpăp

în al de astea. Norocul nu voia să-mi fiină tovărășie. Cu toate acestea, lumea mă credea un mare vânător.»

Într-o seară friguroasă de iarnă mă pomenii cu moș Vasile, care era cel mai izbit meșter în ale vânătoarei, din căl am cunoscut eu vre-odată. În tinerețe făcuse pădurar la contele Banffy, iar acuma, deși bătrân, își petrecea vremea colindând munții, cu arma în spinare.

— Bună seara, Părinte! — îmi dădu binește moșul.

— Bună să-ți fie inima, moș Vasile! Dar cum te-ai putut hotărî să vii la mine cu frigul asta?

— Nu mai știam ce să mă fac de jurit. Parcă geseam pe spini.

— Așa mă simțeam și eu. Iar când te am văzut mai adineaori intrând la mine, mi se pără că se luminează casa.

Bătrânul își netezi cu dosul palmei mustățile umezite de bruma iernii și zâmbii,

— Ce zici, părinte, nu cumva te-ai socotit să mai vii și d' ta cu noi? Poate ne „pică” ceva.

— Ce să zic, moșule, Aș merge bucuros, dar mă tem că vom umbla numai de geaba. Căprioarele sunt greoaie de fîtat și e păcat să le strîmbe unul, iar pentru vulpi și iepuri nu merită să ne ostenim. În vremea din urmă blăniile s'au vândut pe preț de nimic.

— Sunt porci destul!

— Vor fi, nu aie ba, dar vezi că... pe vre-

Pilde pentru viață

Foloasele spovedaniei

Portul italian *Silvio Pellico*, condamnat pentru crime neadevărate la temniță lungă și grea, scrie în opera sa rămasă celebră „*Le mie prigioni*” (Închisorile mele) că în decursul acestel închisori, pline de cele mai îngrozitoare suferințe, sfânta taină a spovedaniei i-a mântuit de descurajare și disperare. »În fiecare lună, spunea el, când auzeam și primeam sfatul spiritualului meu, mă simțeam din nou atras spre virtute; uitasem toată nea și dărmănia; eram gata să-l jertesc chiar viața pentru semenii mei.»

În spovedanie să ne acuzăm

Celebru bărbat de stat spaniol, ducele de Assona, care muri ca vicerege al Neapoliului în 1624, cercetă într-o zi o temniță mare și întrebă pe fiecare deținut, care îi este vina pentru care și-a meritat pedeapsa. Toți se declarară nevinovați, cu excepția unuia singur, care-și mărturisii crima săvârșită, spunând ducelui, că ar fi meritat o pedeapsă cu mult mai grea. »În acest caz, zise ducele, nu ești aici la locul tău. Tu, care ești un vinovat la mijlocul atâtor oameni cinstiți, leși de aci, căci îți dai libertate deplină.»

Dumnezeu nu iartă decât pe acela care se acuză!

În spovedanie spuneți tot ce vă apasă sufletul

Sf. Antoniu ne spune că un tânăr virtuos având nefericirea de a cădea într-o mare greșală, nu îndrăzni s'o mărturisască în taina sf. spovedanii. Sperând iertarea păcatului printr-o penitență aspră, fără să-l mărturisască, lată într-o mănăstire cu viață foarte aspră. În mănăstire practică cele mai alese virtuți, dar continua să-și ascundă păcatul. Într-o bună zi mură și în timp ce preoții îl probasau, sufletul tânărului se arată tuturor celor de față și încorjorat de fură și fîcări atriga marea și tare: »Sunt osândit, pentru că am ascuns un păcat în mărturisire!»

mea asta, când dă în primăvară, porcii sunt slabi.

— Nu sunt slabi, Părinte! — apăsă vorba bătrânul. Până mai ieri-alaltăieri iarna a fost ușoară, iar în iăgat era „jir” mult în toamnă. Astăzi, pe la ujană, a venit la mine cumătrul Ion — știi d-ta... cu mustața rară — și mi-a spus că a văzut azi dimineață, aproape de „Culmea Făgatului”, o turmă de porci, graș binișor. Socotește-te, Părinte, și vino și d-ta că parcă ne trece mai ușor vremea când te vedem între noi.

Mă uitai zâmbind spre bătrân și cum ochii lui senini mă priveau stăruitor, după o clipă de ezitare îi răspunsei:

— Bine, moș Vasile, dacă îți zăa de mult la asta, voi merge și eu.

— Așa, Părinte, Dumnezeu te „custe” — surise bătrânul mulțumit și, scoțând din curtea lată dela brău ciubucul de spumă, îl îndopă cu tutun.

— Și când ar fi să plecăm?

— La dimineață, dacă nu va furtună. Am ne-am lășeles cu Ion și cu celălalt și am mărdejă — după Dumnezeu — că mâine va fi vreme bună.

— Bine, moșule. Măine dimineață să trec pe la mine.

— Așa am să fac! — dădu el din cap. Scoase apoi din sobă o bucată de jir și, apăsându-l în ciubuc, începu să păcăiască mulțumit.



Dela Teiuș

Școala gospodărească. Duminica trecută a. s. s'a făcut la școala de aici deschiderea școlii gospodărească a școlii de gospodărie, îngrijită de mama și a copilului. S'a înscris la această școală 36 fete, toate din Teiuș. Școala stă sub steagul Astei noastre și este întemeiată de dl. doctor. E. g. Halea președ. com. jud. din Alba Iuliu. E. g. Halea președ. com. jud. din Alba Iuliu. E. g. Halea președ. com. jud. din Alba Iuliu. E. g. Halea președ. com. jud. din Alba Iuliu.

Târgul de țară. Vestitul târg al Teiușului s'a ținut zilele acestea. Marți a fost târgul de vite, azi cel de mărfuri. Vite au fost foarte multe și grase și de muncă. S'a cumpărat înză mai puțin ca altădată. Nicl prețurile n'au fost ca în trecut. Târgul de mărfuri n'a fost așa de cercetat, dar prețuri tare ridicate. Mai mult interesul i-a dat violoncelu.

Incorporarea recruților. Azi s'a început a se aduna cei înrolați, ca să merge la incorporare. Deși mai au 4 zile libere, feciorii noștri se duc din întâia zi la datorie. La târ-

gal de azi al Teiușului s'a adunat mulți din satele vecine, ca să se mai vadă înainte de plecare. Am văzut frumoase cete de feciori chipși și volaici în grupuri deșind prin târg, ca la ora trenului să încargă la gară. O grupă de vre-o zece băieți veseli cântau cum e obiceiul pe aici, ținându-se la oaltă cu mâinile pe după spate. Am prins din horile lor aceasta strofă, ca o floare de primăvară:

Na-mi pare rău că mă duc,
Dar îmi pare rău de plug...
Și de plug, și de rotile,
Și de două trei copile...

Pascu Ludeanu

Din Alba-Iulia

Harnicul pișgar, Gheorghe Popa și soția sa Todorța u. Handa din Alba-Iulia, au fost necroși să fie împărțiți de înalta cinste, ca pe al 6-lea fecior al lor, să-l boteze Doamna Maria Mareșal Antonescu din București.

Slaiba sf. botez a săvârșit-o, Duminică în 22 Februarie, protopopul Vasile Urzică. Din încredințarea Doamnei Mareșal, cinstea mare de căsătorie au îndepărtat-o Doamna și Dl. Dr. Dumitru Bogdan, primarul municipiului Alba-Iulia.

La sfârșitul botezului, Dl. protopop, în cuvinte mișcătoare, a rugat pe Dl. primar, stăt în numele fericiților părinți cât și a credincioșilor, prezenți în număr mare, să transmită Dnei Mareșal cele mai respectuoase mulțumiri, încredințându-o tot odată, că fiii acestei biserici, cu dragă inimă vor depune pe altarul patriei orice jertfă li-s'er cere.

Deschiderea cursurilor extrașcolare la Băgaciu

Sâmbătă 24 Ianuarie 1942, a avut loc solemnitatea deschiderii cursurilor extrașcolare, la Școala primară de Stat din Băgaciu, de sub direcțiunea dlui Inv. D. Mureșan, la care urmează un număr de 20 băieți și 40 fete, total 60 tineri extrașcolari. Inceputul s'a făcut cu sfințirea apei celei mici, după care Părintele Ioan

Păcurariu, prin câteva cuvinte a arătat, care este rostul acestor cursuri extrașcolare.

Inspecție extrașcolară la Băgaciu

Duminică 22 Februarie 1942 la ora 2 d. m. Dl. Belea Dumitru, Locot. rez. învățător-director al Școlii primare de Stat din Cornești, a făcut inspecție la cursurile extrașcolare dela școala primară de Stat din Băgaciu.

Inspeccia s'a făcut atât în prezența tineretului extrașcolar cât și în prezența pătenilor, cărora le-a plăcut mult această vizită.

Correspondent.

Moartea unui preot iubit de popor

În dimineața zilei de 19 Februarie a. c. a încetat din viață în comuna Petros jud. Hunedoara, după lungi și grele suferințe, Păr. Ioan Bora. Regretatul a fost un preot iubit de credincioșii săi. Era bun cântăreț și bun predicator. S'a născut în comuna Petros în anul 1898 din familie preoțască. A studiat școala normală la Blaj și Oradea-Mare, ajungând învățător în satul său natal, în care calitate a fost un adevărat luminător al poporului. În anul 1929, urmând un curs de Teologie, a fost numit și preot în comuna sa. Pe teren bisericesc a dezvoltat o rodnică activitate, constrând cu multă trudă frumoasa biserică din Petros și înzestrându-o cu toate cele necesare.

A fost și un bun Român, pentru care a trebuit să sufere multe necazuri, fiind întemnițat de stăpânirea ungurească vreme de 6 luni la Viena. Înmormântarea s'a făcut în ziua de 22 Februarie a. c., de către un sobor de 17 preoți, în frunte cu protopopul tractual Păr. Ioniță Pop. Predica funebă a fost rostită de către M. On. Ioniță Pop protopopul tractual. În sumele cernului tractual a vorbit dulos M. On. Ioan Traian și preotul local Eszen Bărsan în numele credincioșilor.

Oflinaască în pace!

Păr. Lucian Boclat.

Mai povestirăm o vreme, apoi bătrânul plecă spre casă.

A doua zi dimineața, încă nu eram sculat, când moș Vasile veni pe la mine.

— Cum e vremea, moșule?

— Bună, Părinte! E cam rece, dar încă o...

— Slavă Domnului! Dar sciatăți tovarăși vin?

— Au și plecat înainte. Le-am spus să se aștepte la Valea Cerbului.

Venea că e vreme frumoasă mă lăvioră.

Mă sculai în grabă și, pregătindu-mi cele trebuincioase pentru vânătoare, pornirăm la drum.

Spre răsărit zărilor începură să se aprindă

și peste puțin soarele se ivi luminos, după o creastă plină de deal. Când am sosit la „Valea Cerbului”, soarele se ridicase pe cer de-o

și și. Nașa Galiei, Ion „spăul” și alți doi tovarăși se așteptau tolmăși pe crengi de brad

la jurul unui foc de vreascuri. Ne apropiară și noi de foc și după ce ne încălzirăm puțin,

plecarăm cu toții la drum. Moșul pășea mareu

de la un ciubac, ridicând în aerul rece suluri groase de fum, iar tovarășii, înveseliți de seninul zilei,

mergeam povestind.

— Și unde spuneai că ai văzut mistreții, bădă Ioane? — îl întrebai tu pe Ion.

— Nu departe de aici, Părinte. Ieri dimineață veneam dela munte, undă am fost să caut niște lemne pentru șindriliă, că de, omul sărac face cum poate.

Acești o primăvară. Vor da ploile și ar trebui să cârpesc coperișul bordeiului. Și cum veneam așa... gândindu-mă necăjit la cele paze guri și la lipsa pe care o lăsasem acasă bo-

navă, numai cu vâd de odată, aproape de „Fântâna Ursului”, o termă de porci, trecând încet spre „Făget.” Erau vre-o doisprezece de toți. Imi scăpărau ochii, uitându-mă după ei.

— Și îți „năpârlea” mustața! — spuse Nașa Galiei, trăgând cu ochiul spre tovarăși.

Aceștia începură să ridă pe infundate, privind cu coada ochinului spre Ion. El se făcu a nu înțelege și mai spuse pe gânduri:

— Dar ce puteam eu să fac, cu mâinile goale!

Moș Vasile clătină din cap, mormăind ceva neînțelept printre dinți.

Sus pe bolta senină, plutea în rotiri îndrăznețe un vultur. În răstimpuri se oprea, mișcând ușor din aripile roșcate, cari strălucneau la soare,

apoi începu să se strecoare în jos și, strângându-și aripile, se isbi cu iuteală lâng' un tufig.

În clipa următoare se ridică din nou în zbor, ținând un iepure la gh'ara înoleptată. Animalul plâpând se abătea disperat, dar ghiarele vân

joase îl țineau cu putere.

Unul dintre tovarăși începu să chivie prelung.

— Șăkracul iepureș! Ia te uită la el, măi Ioane, cum îi tremură mustața!

— Mai tăceți odată și voi din gură! — spuse omul necăjit, doar nu santeți copiii!

— Bine zici, Ioane! — vorbi acum moșul. — De gălceavă și ei sunt buni. Când s'vorba însă de făcut vre-o ispravă, apoi lasă-mă în pace. Vorba cea:

La plăcinte înainte,
La ispravă cu zăbavă...
(Va urma)

Cântec de jale

Rămas bun dela părinți,
În oara de despărțit
Dela voi părinți iubiți
Ce pe mine mă jălțiți.
Adă mâna, mă iertați,
Dragi părinți adevărați,
Și mă petreceți cu jale
Și îngropați oasăle mele.
Vină jalnică — adunare,
Pân' la a mea astupare,
Că-l deschisai meu mormânt
Să mă bage în pământ,
Veniți toți de mă jălțiți,
Cu pământ m'acoperiți,
Cei ce la mine priviți,
Vă deschideți inima
Fiți gata a mă ierta,
De ceea ce v'am greșit
Până 'n lume am trăit.,
Apoi eu vă mulțămesc,

Tuturor mă enceresc,
La tot cel ce-ați ostenit
Și la mine ați venit,
Din lume să mă petreceți,
Și voi iară să vă 'ntoarceți
La lăcașurile voastre
Pân' la clasul cel de moarte,
Cân' Dumnezeu-a porunci
Arhangelul va veni,
Ca sufletul să vi-l dați,
Asta lume s'o lăsați.
Alte nu-mi aduc aminte
Făr' mă rog, Doamne, cu jale,
Deschide-ți porțile tale,
Să între sufletul meu,
În ceresc locașul tău!
Vai de mine groapa-l largă
Nu mă lăsa, mamă dragă,
Groapa-l largă, lutu-l greu,
Nu-l mamă ca 'n sânul tău!

Cules din comuna Maleru, jud. Năsăud de Olimpia I. Barna



Un însemnat consiliu de miniștri

Joi în 26 Februarie s'a ținut la București un consiliu de miniștri sub președinția dlui Mareșal Ion Antonescu.

Consiliul s'a ocupat cu ducerea la îndeplinire a planului agricol din primăvara anului acesta. Dl mareșal Ion Antonescu a examinat situația agricolă a provinciei ne-desrobite, Transnistria.

Consiliul a mai luat în cercetare chestiunea împrumuturilor pentru plugari și a modului cum se vor da pe viitor aceste împrumuturi.

Războiul din Răsărit

Pe frontul din Răsărit războiul continuă cu înverșunare. Bolșevicii caută să se folosească de ultimele răbufniri ale iernii, aliatul lor socotit așa de prețios, și de aceea atacă puternic.

Știrile cari vin de pe acest front spun că atacurile bolșevicilor n'au izbit. Ei n'au putut să ocupe niciuna din localitățile pe cari le voiau. N'au putut să ocupe nici Crimeia, cum socotiau la începutul acestei ierni.

În vreme ce trupele noastre din Crimeia dau dovezi de multă vitejie și spirit de jertfă, înfrângând pe bolșevici, în restul frontului trupele germane, nu numai că se apără, dar trec ele la atac. Pretutindena se dau acum lupte grele, la Miazănoapte, lângă lacul Ilmen, pe frontul din centru și în Crimeia.

Războiul submarinelor

În vremea din urmă, se vorbește tot mai des despre atacurile date de submarine. Un submarin japonez a înaintat până lângă America, atacând o rafinărie de petrol de pe coasta Californiei. Atacul s'a dat în plină zi, sub ochii guvernatorului Californiei.

Se spune că submarinele germane și italiene atacă și în alte părți, neliniștind pe militarii americani.

S'a încercat omorirea lui von Papen

Din capitala Turciei, din Ankara, vine știrea că acolo, în zilele trecute, s'a încercat omorirea dlui von Papen, în momentul când acesta pleca, împreună cu soția sa, spre ambasadă. Bomba, cu care s'a încercat omorârea ministrului german, a explodat numai la 10 metri de locul pe unde a trecut acesta.

Un om care se afla în apropiere a fost rupt în bucăți.

Îndată după această întâmplare, ministrul de externe al Turciei, dl Saracioglu a cercetat pe dl von Papen, anunțându-l că guvernul turc va face cercetări pentru aflarea vinovaților.

Președintele Turciei și președintele guvernului au trimis ministrului german părerea lor de bine că a scăpat nevătămat.

Se crede că acest omor a fost pus

la cale de aceia cărora nu le place politica pe care o duce dl von Papen în Turcia și felul cum acesta a știut să țină această țară departe de război și s'o împrietenească cu Germania.

Dușmanii Germaniei voiau ca omul care le a încercat planurile politice în Răsărit să piară, și de aceea au pus la cale omorirea lui.

Războiul din Pacific

Din Răsăritul îndepărtat vin neînecat vestii despre biruințele Japonezilor asupra Englezilor și Americanilor. Războiul se poartă aici pe mai multe fronturi, în apele Australiei și în ale Oceanului Indian. Pe frontul din miază-zi, adică în apele australiene, Japonezii au ajuns în insula Bali și duc lupte mari în insula Sumatra, între Palembang și Telok-Betong. În ținuturile ocupate, trupele japoneze fac ordine. Pe frontul din Birmania, luptele se duc pe râul Sittang. După ultimele știri, trupele japoneze au străpuns liniile engleze.

O parte din trupele japoneze au intrat în Birmania, de pe coasta Oceanului Indian, la 60 kilometri de Rangoon, capitala țării, așa că acest oraș este atacat acum din mai multe părți. Mai nou se spune că Japonezii au intrat în Rangoon.

Pe frontul African

Pe acest front este liniște. Se fac numai mișcări de patrulare de o parte și de alta.

Avioanele germane și italiene au atacat în mai multe rânduri portul Tobruk și insula Malta.

Discursul dlui Litvinov

Dl Litvinov, ministrul Rusiei trimis în America, a ținut la Washington, un mare discurs. În acest discurs, dl Litvinov a spus că în primăvara aceasta se va hotărî „cine va învinge sau cine va pieri”. Luptele de pe frontul răsăritean au o mare însemnătate și aliații, adică Rușii, Englezii și Americanii, trebuie să și arunce în aceste lupte toate forțele. Rusia trebuie să primească cel mai mare ajutor de la aliații ei.

Croația și Ungaria

Noul stat croat nu se prea arată prieten Ungurilor. Aceasta din cauza ținutului Megimuri, acum ocupat de Unguri. Dl Loikovici, ministrul de externe al Croației, a declarat că guvernul croat nu recunoaște stăpânirea Ungarilor peste acest ținut, deoarece Croații au drepturi mai mari asupra lui.

Un fiu își bate mama până la sânge.

Tânărul Constantin Cănu avea puțină destăbălată, lucru pentru care mama își făcuse descort, într-una din zile, făcând că a fost lăsat certat, tânărul Cănu și-a bătut mama până la sânge. Din această bătaie, bătăia femeii s'a ales cu capul spart și cu mai multe răni pe corp. Au trebuit s'o scape vecinii din mânie feciorului beatemat.

Badea Nicolae Înțeleptul doctorul satului

Despre boale și moarte

Scria badea Nicolae Înțeleptul în minunata sa carte de „doctorie fără învățătură”:

— Buda și milostivul Dumnezeu a făcut pe om ca să fie sănătos. Și dacă el e bolnav, e vina sau a lui, sau a acelora cari i-au pricinuit lui boala încă înainte de a se naște.

Nu e vorbă, că se poate întâmpla ca cineva să se îmbolnăvească și fără de voia lui. Dar aceasta este numai o întâmplare, care vine rar de tot. Boalele cele mai multe vin din negrija omului.

Trupul omeneșc este o mașinărie foarte bine alcătuită și foarte trainică. Dacă bagi ceva în el ce nu i-se cuvine și nu-i priiește, nu se odihnește până ce nu dă afară lucrul strein și nefolositor.

Nu știu dacă ați luat seama, în copilărie, când săreați peste câte un gard la poamele vecinului și vă intra câte un spine în picior, că te dureau piciorul până când izbuteai să scoți spinele, iar dacă nu-i putea scoate fiindcă spinele era prea adânc în carne, corea se umfla, te dureau și mai tare și și mai mult timp, adică până când piciorul își forma o altă piele pe sub spine, înlăturându-l în felul acesta, chiar și cu paguba unei bucăți de carne din picior.

S'a întâmplat că cineva s'a împuns cu un ac într'un deget, și acul s'a rupt acolo, dar atât de adânc, încât nu-l mai putea scoate, ori poate nici nu-l alina. Dacă vârful de ac a fost de oțel și n'a fost ruginit, atunci n'a copt nimic, ci el a trecut prin mușchii mâinii pe nesimțite, iar după câteva luni — sau chiar ani, — a ieșit singur la suprafața pielii, dar nu pe unde a intrat, ci cu totul prin alt loc. În timpul războiului trecut (1914 - 1918) am cunoscut un camarad care a fost rănit de un glonte la șold, dar glonte n'a ieșit, și doctorii nu l-au atârnat. Pe atunci nu erau „raze Röntgen” numai prin spitalele cele mai mari, de prin Viena și de prin Berlin.

Camaradul a rămas cu glonte în trupul său, și și-l simțea, că-l împungea din când în când. După vre-o doi ani a simțit o ușoară durere la genunchi, și pipăindu-se, a văzut și un nod lungăreț, care din zi în zi venea tot mai la suprafața pielii. Se coborise tocmai la naca genunchelui, așa că bietul om abia de și mai putea îndoi piciorul, și se temea ca nu cumva nodul acela tare să se tragă tocmai la încheietură.

După câteva zile sau săptămâni, nodul se arătă tocmai sub pielea genunchelui, dar așa de bine se putea cunoaște că era glonte cel din război, încât se părea lovit în piele numai ca într'o foaie de țigarete.

Omul se temea de durere și de operație. Dar iată că într'o bună zi, glonte rosesc, ascuțit ca cuțitul, cum era, își arată vârful afară din pielea genunchelui. Omul rostru împinse puțin cu mâna de capătul celei țalte. Simți puțină durere, căci pielea se întinse, dar glonte ieși, fără să curgă o picătură de sânge, și țara să lase vre-un semn.

Tot așa face trupul și cu lucrurile neprielnice care au ajuns în stomac. Caută să le dea afară pe unde poate. Și de bună seamă că acelea vor fi date afară — mai curând, sau mai târziu, — dar până atunci omul va fi bolnav, căci doară toate măruntaiele lui, în timpul asta nu-și vor vedea de alt lucru, ci toate se vor ocupa numai de alungarea streinului din trup, lăcărind ca niște albine cari au prins în coșnița lor un paianjen. Toate își vor lăsa lucrul și vor aterga să alunge pe strein.

Așa de bine orânduite sunt și măruntaiele și cădularele omului. Dacă omul — din iscomie, ori din prostie, — mănâcă ceva ce nu-i priiește trupului, fie că e mâncarea stricată, fie că nu e fiartă sau friptă; stomacul caută mai întâi să o dea afară tot pe gură, și apoi duce omul în greață. Dacă nu poate să facă omului aceasta, atunci caută să distrugă pe strein acolo în stomac. Dar pentru asta își chiamă în ajutor pe celelalte măruntaie, ca ficat, splină, inimă, fiere, plămâni și toate celelalte. Acestea își lasă lucrul lor, și se apucă cu toată curajul și puterea să distrugă pe strein și să-l dea afară. În timpul acestei lupte, mâncarea din stomac se lăcărește, inima bate mai repede, plămânii se umflă mai des, ficatul lucrează mai aprig, iar omul are fierbinteală, dureri de cap, acru pe piept, greață, tulburări prin mâțe, și în sfârșit e bolnav în toată legea.

Dacă streinul e atât de puternic încât măruntaiele nu-l pot birui, atunci urmează moartea, fie după o luptă sau boală mai îndelungată, fie după una mai scurtă.

— În cartea aceasta — scria badea Nicolae — eu nu voi încerca să dau sfaturi sau ajutor măruntaielor omenești, cum să-și biruiască pe dușmanul care a pătruns în culcușul lor; ci voi da sfaturi oamenilor, cum să se păzească de dușmanii măruntaielor, ca

... să nu poată ajunge niciodată să pătrundă ori să
... în culcușul lor, nici să le tulbure ori să le o-
... dela munca pe care le-a croit-o Făcătorul tu-
... celor văzute și nevăzute.
... să nu se supere cititorii că într'un număr de ga-
... abia câteva șire din înțelepciunea badii Nico-
... Așa cere gazeta, ca să încapă și scrierile altora,
... spun altceva, așa încât gazeta să nu fie numai to-
... de lucruri, ci să fie ca o supă bună, dreasă cu
... legume și cu fel de fel de arome. Pe rând vom
... despre el și despre înțelepciunea lui.

N. Lupu

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Darul M. S. Regelui și Reginei
... „Ajutorul de Iarnă.” De „Z
... „Majestăta Sa Regele și Majesta-
... Sa Regina Maria Elena au subscris pentru
... „Ajutorul de Iarnă” suma de lei 500.000.

Înaintare în grad. Alături cu bucurie
... Capitan Vasile Bondrea dela Be-
... a fost înaintat, fiind ridicat la
... de maior, după ce fusese 5 ani și 11
... de capitan. Ne bucurăm că atât de puținilor
... preoți militari — avem abia cinci —
... de cel puțin acuma în războiu atenția
... venită.

Ajutor pentru gazetă s-a binevoit a
... trimite Parohia Română Unită Oarba de
... d'au. Târnavă Mică, de sub conducerea
... Păr. Petru Bălaș, Lei 500; donii Vasile Forle,
... Luchici și Petru Flacăra din parohia Sân-
... Mare jud. Timiș Torontal de sub con-
... Păr. Valer Munteanu este Lei 25. Le
... tatarora și le dorim răsplăta înmilită
... Domnului.

Clopoșelul de argint. În „Unirea Po-
...” s'a scris cu lauda despre cartea mea
... de mai sus. Cum însă mulți cari vreau
... să nu prea știu cum să trimită bani, și
... pe mandatul postal nu e voie a scrie ni-
... decât adresa celui ce trimite și cărui tri-
... bui, și anora li-e greu să mai scrie și
... postală spre a spune de ce mi-a trimis
... de 23 lei (cu porto cu tot) — vreau să
... că numai e nevoie să-mi scrie și cartă
... Știu eu și fără aceea că cine trimite
... de lei la adresa mea, vrea să aibe cartea
... „Clopoșelul de argint”. Și o va avea. Dr. Iile
... Târnava Teșu — Jud. Alba.

Către cititorii gazetei Apărem acuma
... în 6 pagini, din cauză că cel mai mulți
... tipografi cari tipăresc gazeta sunt
... iar alți muncitori, în vremurile de
... noastră nu găsește. Ne vom sili
... aceste 6 pagini, material cât mai
... și mai interesant. — Abonații cari au trimis
... sau au cerut informații prin
... primesc răspuns la posta gazetei, unde
... și chitățile de sume.

Pod peste Nistru. În zilele acestea s'a
... de cale ferată dela Tighina, de
... Nistru. Acest pod unește Basarabia cu
... Podul este lung de 300 metri și
... în 105 zile.

Greznica nenorocire dela Turda.
... nenorocire s'a petrecut la Turda. În
... trecut. Sergentul major Vișan Con-
... fiind trimis de
... la Turda, a fost gîz-
... a sa văd. Vera Baguaru. În

zina când a stat la Turda el s'a împrietentit
cu mai mulți elevi de liceu, din class VIII,
cari veniseră în vizită la verigoara sa, fiica
vădavei Vera Baguaru. Înainte de a pleca,
sergentul major Vișan a arătat elevilor între
alte lucruri și pistolul automat pe care-l avea
la el. Utimei care a luat pistolul în mână a
fost elevul Spermezan. Acesta l-a înapoiat apoi
sergentului Vișan, care, în credința că arma e
goală, a pus mîna pe trăgaci. Un glonte care
s'a mai aflat în țevă s'a descărcat în pieptul
elevului Spermezan, omorându-l pe loc. Când
și-a dat seama de cecece a făcut, sergentul
major Vișan a voit să se omoare.

Omor și jaf. În zilele acestea s'a să-
vârșit la Arad un omor grosnic. Restauratorul
Alfred Fischer a fost omorît de niște cunos-
cuți de ai săi și jefuit de o parte din banii pe
care îi avea la el. Alfred Fischer avea un res-
taurant la Arad și îi mergea destul de bine.
Nenorocul s'a abătut însă și peste el. Mai
întîi l-a părăsit nevesta care a plecat la Sibiu,
așa că Alfred Fischer s'a gândit să plece din
țară și să înceapă într'altă parte o nouă viață.
Cum nu primia viza pașaportului, el s'a gândit
să treacă pe ascuns granița. A mărturisit gîndul
acesta mai multor cunoscuți de ai săi, cari
s'au legat că îl vor ajuta. Și-a vîndut ce a
mai avut, a prefăcut totul în bani, și dimineața
seara a plecat către graniță, însoțit de prietenii
săi. Pe drum aceștia l-au lovit pe Fischer cu
un cloac în cap pînă l-au omorît, apoi l-au
jefuit de toți banii pe cari nefericitul om îi
avea la el. Nu le-a mers bine nici ucigașilor,
căci au fost prinși de poliție încă a doua zi și
acum își așteaptă pedeapsa pentru o asemenea
ispravă.

S'au otrăvit cu spirit metilic. De
cînd s'a scumpit spiritul, cei obișnuși a în-
chîna mai des cu sticla și paharul, se simt
tare rău. Duc dorul păhărelului, de să moară
nu alta. Unii s'au apucat și-au beut și alte
băuturi, unele chiar otrăvitoare numai să simtă
gustul spiritului pe limbă. Așa s'a fatămpliat la
Carticel, în județul Arad, unde mai mulți săteni
au beut spirit metilic, care este foarte otrăvitor.
Spiritul a fost adus în stația Carticel cu un va-
gon-cisternă și mai mulți săteni au izbit să
fure o cantitate destul de mare, din care au
făcut parte și și la neamurile și prietenii din
sat. Toți cari au beut acest spirit s'au îmbol-
năvît greu. Unii din ei au murit, iar alții cari
au beut mai puțin au orbit.

Premii pentru prinderea ciortilor.
Ministerul domeniilor înștiințează pe plagarî că
pentru împușinarea numărului ciortilor, a ho-
tărît să dea pentru fiecare pereche de picioare
de cioară neagră (cioară de zămăntură), de
cioară vîscă și de coșofană un premiu de
15 lei. Premiile se pot încasa dela Came-
rie de Agricultură sau dela Ocoalele agricole.
Vîntorii cu permise în regulă pot priza, în
locali bazilor pulbere de vînt, pentru fiecare
10 perechi de picioare prezentate 300 grame
pulbere neagră.

**Un fart în valoare de 3 milioane
lei.** La București, hoții au intrat noptea în
casa d-nei Elisabeta Mărăscu, de unde au furat
scumpeteri și banii în valoare de trei mili-
oane Lei.

Vor fi puși și vacile la jug. În gos-
podăriile mici lucrul acesta se face și fără po-
runcă de ses. Ministerul plagarîei a poruncit
acum, ca să fie puși și vacile la jug, de către
toți plagarîii. În ch'pui acesta vacile vor fi fo-
loșite și pentru jug și pentru lapte.

† **Colonel Corneliu Franțiu**, fratele
I. P. S. episcop Franțiu, sufluet nobil, ostaș ne-

înfricat, pătruns de puterea credinței și a iu-
birii de neam, senin și în mijlocul suferințelor,
a trecut la cele veșnice, împărțit cu Sfintele
Taine, în ziua de 28 Februarie 1942, orele
1240, în al 70-lea an al vieții și al 28-lea al
fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămîntești
ale scumpului decedat s'au așezat spre veșnică
odihnă în cimitirul din Beluș, după prohodul
ce s'a oficiat în biserica română unită din
Beluș, Luni 2 Martie 1942, orele 15. Odih-
nească-se cu dreptul în veșii Transilvan con-
doleanțele noastre I. P. S. episcop și familiei
indurerate.

† **Văd. Sylvia Lucaciu** a răposat după
lungi și grele suferințe, în ziua de 26 Decem-
vrie 1941, împărțită fiind cu S. S. Sacra-
mente, în etate de 59 ani. Însemnătarea s'a
făcut Luni 29 Decembrie 1941, în cimitirul
gr-cat. din Comșești. Odihnească în pace!

**A murit vechinul pitar al Semina-
rului.** Zilele trecute a fost însemnătat la
Blaj badea Gheorghe Fiegeriu, vechinul pitar al
Seminarului din Blaj, care a slujit ca brutar
(pitar) 36 de ani la Seminarul din Blaj și mai
înainte vreo câțiva ani la Internatul Vancean
de băieți. A murit în vîrsta înaintată de 86
ani. A trăit la ginerele său, maestrul tîmplar
Nicolae Oltean, care l-a îngrijit pînă la moarte.
Căși preoți nu au mîncat pîină făcută de badea
Gheorghe și și fălea cu pîină, pe care nimeni
nu a făcut o mai bună decît dumnealui.
Drept recunoștință l-a cântat la prohod in-
suși Păr. canonic Ioan Moldovan.

O cerere de ajutor

În orașul Forti din Italia s'a descoperit o
scrisoare pe care o învățătoare săracă, anume
Roza Metodoni Mussolini, înainte de aceasta
cu 45 ani a înaintat-o prefectului orașului, ce-
rînd un ajutor pentru ca fiul său în vîrstă de
de 12 ani să-și poată continua școala.

Fai pentru care se cerea ajutor nu era
altel decît *Benito Mussolini*, conducătorul Ita-
liei de astăzi.

În cerere, care poartă data de 20 Noem-
vrie 1895, mama spune următoarele: „Grea-
șile materiale în cari se găsește familia mea,
sunt mari, încît ne vedem siliți să întrerupem
școala fiului nostru, în vîrstă de 12 ani, care
urmează școala normală de învățători și care,
judecînd după laudele profesorilor, promite
pentru viitor.”

Cererea a fost respinsă în ziua de 30
Noembrie 1895.

Aceasta cerere se păstrează ca învățămînt
pentru urmași.

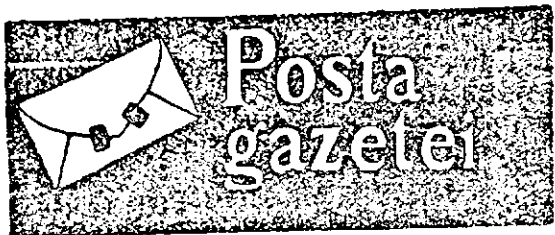
Aviz

**De vânzare o casă, în comuna Ciufud
Birc, jud. Târnavă-Mică-Bisaj.** O cameră și bu-
cătărie, magazie de lemne și bucătărie de vară,
cuptor de copt pîine, împreună cu gard nou,
tot locul, care cuprinde două locuri de casă
cu 22 de pomi altoiți și vie roditoare, — gră-
dina mare de zarzavat fără nici un fel de datorie

Prețul imobilului împreună cu tot ce s'a
scris mai sus este de 105.000 (una sută cinci mii)
Lei, care s'er putea plăti în două sau trei rate.

Casa o vînd din cauza mutării mele cu
serviciul.

Adresa mea actuală:
Cizmaș Ștefan,
Str. Oltului Nr. 24
(Parcela Rahova București).



Of. par. rom. unit Hillaș. Calendarele erau deja expediate când a sosit scrisoarea. S'au trimis în 15 Ian. Dacă nu le-ați văndut toate, Vă rugăm a ni-le trimite cât mai corând posibil. Spesele le suportăm noi.

Pr. Ciul Mihail. Calendarele cerute la 3 Ian. nu am mai avut de unde le mai trimite, fiindcă ni-se gătasera.

Mărioara Moldovan inv. 3878. Ne pare foarte rău, dar calendare procești nu am mai putut trimite, fiindcă nu am mai avut. Indreptare bisericești se găsesc la of. protopopes.

Pr. G. Branea C. 294. Noi în 19 Dec. 941 am primit banii și i-am introdus toți la C 294. Ulterior am cerut scrisoarea și am văzut că au fost 250 Lei pentru calendar și 100 lei pentru nrul 8404. Pentru nrul 8404 am scos 100 lei și i-am introdus la dânsul, dar banii pentru calendare i-am lăsat la abonament, fiindcă un mzi aveam calendare să trimitem.

După cât ne amintim, am scris în Ian. o c. p. în care am atârta situația. Noi nu am împărțit banii la abonați, fiindcă numai la câțiva a fost specificat numele când au trimis banii. Am făcut socoata, câte numere s'au trimis și ce sumă s'a încasat și ne-a ieșit că a fost de plată pe 1941 lei 7015, am scăzut rab. de 10% 701 lei și au rămas 6314 lei.

S'a achitat în decursul anului 8000 lei, deci s'au trecut pe 1942 lei 1686. Am mai primit în 3 Ian. 1942 600 lei dela trei abonați, deci pe 1942 s'a trecut 2286 lei din care am trecut 100 lei la nr. 8404. Deci sunt trecuți la abonament pe 1942 până în ziua de azi lei 2186 lei. Chiar de aceea s'au trimis 10 calendare pop. gratuite și 1 preotesc. Catehismele s'au trimis deodată cu calendarele. Cine nu a achitat înainte, nu a primit calendar.

Oficiul parohial gr.-cat. Vermeș. Am primit banii. din 23 Nov. 1941, dar nu înțelegem ce socoată a făcut dl Râmpu. A trimis 1075 lei. Câte 100 lei pentru 9675, 9676, 9677, 9678, 9679, 9680, 10046 și 10,172, total 800 lei, nrul 10047 lei 25. și lei 250 calendare. Total fac 800 cu 25 cu 250 = 1075 lei cât ați trimis cu mandat. Unde mai sunt 30 lei. Nu știm ce plus ia fiecare ab. câte 5 lei. Abonamentul a început la 1 Martie 1941. Pe un an a fost 175, deci dela 1 Martie a fost 150 pentru fiecare. Cari au trimis 175 lei, mai au dreptul în anul acesta la 1 lună și jumătate. Calendare gratuite nu s'au putut trimite căci nu ați trimis decât 250 lei; speșele a trebuit să le suportăm noi. Nu putem trimite și calendar gratuit și să suportăm și speșele de port. Ar fi fost bine să ne fi scris Părintele nu de Râmpu. Abonamentul pe 1942 este 200 lei. Vă rugăm, faceți socoata, cât se vine pe 12 Iul 17 Lei, ori nu?

Prof. un. Ciul Mihail. Calendarele le-am trimis și am și primit lei 1310 costul lor. Am primit dela DV-355 lei. Așteptăm lista abonaților pentru cari s'au trimis acești bani. Calendarele cerute la 3 Ian. nu le-am mai avut să vă trimitem.

Dascăl catolic 9709. Am primit c. post. și am protestat la postă, fiindcă dela noi se trimite gazeta în fiecare săpt. Banii pentru calendar i-am primit.

Pr. Sofron Vlărel 4934. Am primit banii pentru anul abonat Ghi Sârbu lei 200 și lei 250 pentru calendarele trimise. Ce să facem cu 355 lei, cari au rămas, fiindcă nu mai avem calendare să vă trimitem?

Marcu Petru 6186. Ați achitat pe 1942 și V'am trimis calendarul.

Dna Rozica 6936. Cărțile pe care le-ați comandat nu le putem trimite deoarece nu mai sunt. Banii trimiși pentru ele, 40 lei, i-am calculat la abonamentul ziarului.

Teodor Bucuman 9463. Gazeta o sistăm cu nr. următor, mai aveți de plată pe 1941-150 lei și 1942 35 lei, total 185 lei. Am căutat scrisoarea din 19 Febr. 1941, în care s'a scris, pentru cine a trimis cantorul din comună lei 1000 drept abonament și am constatat că pentru Dvoastră nu a trimis, ci a scris că pentru Bucuman va trimite mai târziu, dar nu au mai sosit.

**Citiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”**

Cărți nouă

Pr. Dumitru Lucașu: Scapularul Măicii Domnului. Tipografia „Serafica” Săbăoșul — Roman, 1942 80 de pagini de mărimea 16/10 cm. prețu 15 Lei.

Păr. D. Lucaciu arată în broșura aceasta, ce se numește scapular, adică două bucățele de stofă de lână legate împreună cu două ațe, dintre cari una atârna pe pieptul și a doua pe spatele credinciosului care vrea să le poarte. De acest scapular sunt însă legate câteva mari haruri cerești; ca de pildă că ne scapă de flăcările iadului și scoate sufletele celor adormiți din purgator.

Oricine dorește să se convingă de marile foloase sufletești ale scapularului, pe care în Apus îl poartă sute de mii de credincioși, citească această broșură atât de ieftină, și nu-i va părea rău.

F. Brânzeu: Italia și sufletul românesc (Extras din „Frimăvara Banatului” III. 8.) L. Goj, Tipografia „M. nerva”, Gh. Târan, 1941, 12 pagini de format 23/15 cm.

Broșura aceasta conține o conferință ținută în cadrele Institutului de Cultură Italiană, secția Lugoj, în ziua de Duminică 7 Decembrie 1941, cu ocazia inaugurării anului academic. Și această broșură e scrisă pentru cărturari și arată o cunoaștere amănunțită a legăturilor scriitorilor noștri cu Italia, începând cu cronicarul V. Ureche și până la N. Iorga.

Nr. 1300—1942.

Concurs la ajutoare din fundațiunile arhidiecezane

Publicăm concurs cu termenul de 20 Martie 1942, pentru împărțirea ajutoarelor arătate mai jos destinate tinerilor cari studiază la diferite școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Șterca Șuluțiu.

1. Șase (6) ajutoare de câte 12.000 lei, patru (4) ajutoare à 9000 lei, douăsprezece (12) ajutoare à 6000 lei, pentru tinerii cari studiază la facultățile de litere, drept, medicină, știință, la politehnică, academii comerciale și agricultură.

2. Douăsprezece (12) ajutoare à 3000 lei, pentru elevi de liceu din cursul superior.

3. Șasesprezece (16) ajutoare à 2000 lei, pentru elevi de liceu din cursul inferior.

La împărțirea ajutoarelor arătate mai sus, vor fi preferați consăngenii fondatorului, conform literelor fundamentale.

II. Din fund. Vancea Cassa arhidiecezană.

1. Două (2) ajutoare de câte 6000 lei, pentru tinerii cari studiază la Universități.

2. Două (2) ajutoare à 4000 lei, pentru tinerii cari studiază la Academii.

3. Zece (10) ajutoare à 2000 lei pentru elevii cari studiază la liceul „Sf. Vasile” din Blaj.

4. Șasesprezece (16) ajutoare à 1200 lei, pentru elevii dela Școala Normală de învățători din Blaj.

5. Șase (6) ajutoare à 2000 lei și două (2) ajutoare à 3000 lei, pentru eleve cari studiază la școlile secundare de fete din Blaj, având preferință ficele de preoți arhidiecezani.

6. Douăzeci (20) ajutoare à 1000 lei pentru ucenicii de meserii.

III. Din fundațiunea Vancea aluminate.

Zece (10) ajutoare à 1500 lei pentru elevi sau eleve dela școlile secundare din Blaj, alumni ai internatelor de pe lângă respectivele școle.

Consăngenii fondatorului vor avea preferință la împărțirea ajutoarelor din fundațiunile „Vancea” apoi „caeteris paribus” fiii preoților noștri arhidiecezani.

IV. Din fundațiunea Ion Micu Moldovan.

1. Cinci (5) ajutoare à 10.000 lei, tinerilor cari urmează Universitatea.

Tipografia Seminarului Blaj

2. Douăsprezece (12) ajutoare à 2000 lei pentru cei cari urmează școli secundare orice categoric.

Consăngenii fondatorului au preferință.

V. Din fundațiunea Simion Pop Mateiu.

Patru (4) ajutoare à 2000 lei, tinerii cari studiază la vre-o școală superioară; consăngenii având preferință.

VI. Din fundațiunea Augustin Laday.

Cinci (5) ajutoare à 2000 lei cu preferință pentru tinerii cari se pregătesc pentru cariere industriale, comerciale, tehnice și gronomice.

VII. Din fundațiunea Alexă Bidian.

Un (1) ajutor de 1000 lei, pentru consăngenii ai fondatorului, cari studiază la școală.

VIII. Din fundațiunea Crișan Boeriu.

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru tinerii cari studiază la școală, consăngenii ai fondatorului.

IX. Din fundațiunea Ioan Muntean.

Un (1) ajutor de 1000 lei, pentru un elev dela școala normală de învățători din Blaj.

X. Din fundațiunea Internatului de fete.

Trei (3) ajutoare de câte 1000 lei destinate elevelor din Internat, având preferință ficele de preot.

XI. Din fundațiunea Maria Ianza.

Trei (3) ajutoare de câte 2000 lei, pentru elevi sau ucenici, având preferință consăngenii.

XII. Din fundațiunea Dr. Izidor Marcu.

Trei (3) ajutoare à 1000 lei, având preferință consăngenii fondatorului.

Din ajutoarele date din fundațiunile arhidiecezane enumerate mai sus, vor putea împărții tinerii români uniți cu purtare bună și progres la studii, cari n'au burse dela Școala normală de învățători din Blaj și nici ajutoare în natură (locuință, întreținere).

Concurenții vor înainta cererile către Oficiul dinariatul arhiepiscopesc român unit din Blaj cel mai târziu până la data de 20 Martie 1942 însoțindu-le cu următoarele documente:

1. Certificat școlar 1940—1941, în copie autentică.

2. Extras de botez dela preot.

3. Certificat de frecvență pentru anul școlar în curs, în care să se facă mențiune că petentul nu este bursier al școlii și nu beneficiază nici de alte ajutoare în natură sau bani. Elevii dela școlile secundare vor avea și nota medie obținută la finea trimestrului I și II.

Intrucât certificatele nu vor cuprinde date, cari să arate că respectivul are ori are alte burse și ajutoare, cererile nu vor fi luate în considerare, deoarece dispozițiile vigoare ne opresc să dăm ajutoare la studii și elevii, cari primesc burse dela Școala normală de învățători din Blaj și dela părinților.

5. Pentru studenții universitari: Certificat dela parohul unde-și face studiile, dovădind că în cursul anului a participat la serviciile divine în Dumineci și sărbători și să mărturisit și împărțit cel puțin la sf. Paștele.

6. Pentru dovedirea consăngenității fondatorului va anexa certificate dela oficiul parohiale, ori dela alte autorități, însoțindu-le cu schema genealogică din care să se vadă gradul de înrudire.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 24 Februarie 1942.